

Bilag

Lov af 30. januar 1861 angående Farten på Gudenå mellem Silkeborg og Randers, som ændret ved kgl. anordning nr. 102 af 31. marts 1926**§ 1**

Den overordnede bestyrelse af Gudenå mellem Silkeborg og Randers, henhører under Ministeriet for offentlige Arbejder, på hvis vegne vandbygningsdirektøren - for så vidt angår fiskeriforhold dog i forbindelse med fiskeridirektøren - fører det umiddelbare tilsyn med åen og foranlediger alt fornødent, derunder også vedkommende vedligeholdelsesarbejder, foretaget.

§ 2

For at befære åen erlægges fra 1. juli 1861 ingen afgift til åkassen. Den hidtil i Randers af hver ladet pram, der befærer Gudenå, erlagte bolværksafgift bortfalder. Forsåvidt der fremtidigt måtte opstå spørgsmål om opkrævnin-gen af særlige havne- eller bolværksafgifter af de pramme eller fartøjer, som befærer Gudenå, afgøres sagen af Ministeriet for offentlige Arbejder.

§ 3

Ingen bro må opføres over åen uden tilladelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder.

Ved samtlige over åen førende broer kan til enhver tid fordres sådanne forandringer foretagne, som af ministeriet findes formålstjenlige. Omkostningerne ved disse forandringer erstattes af rekvirenten, men den senere vedligeholdelse af de forandrede broer påhviler ejerne. Er en broejer ikke villig til efter overenskomst at foranstalte en forandring iværksat, som i henhold hertil måtte blive forlangt, kan ministeriet lade arbejdet udføre. Dog skal arbejdsplanen i så fald forinden meddeles broejerens, som, hvis han anser sig forurettet ved den måde, hvorpå den tilsigtede forandring agtes gennemført, kan forlange spørgsmålet her-

om afgjort af sagkyndige af retten udmeldte mænd.

§ 4

Ingen åle-, lakse- eller andre fiskegårde og fiskeindretninger må fremtidig anbringes i Gudenåens hovedløb eller andre løb, som af Ministeriet for offentlige Arbejder findes nødvendige for farten. De åle-, lakse-, eller andre fiskegårde og fiskeindretninger, som nu findes i åen, og hvortil vedkommende ejere ikke kunne vise behørig hjemmel enten efter den hidtil bestående lovgivning eller efter særlige privilegier, skulle borttages, med mindre Ministeriet for offentlige Arbejder tillader, at de bliver stående. Hvorvidt en fiskegård er berettiget eller ikke, samt i fornødent fald omfanget af denne betingelse i henhold til den hidtil bestående lovgivning eller til særlig hjemlede rettigheder, afgøres af Ministeriet for offentlige Arbejder, men ejeren kan forlange spørgsmålet påkendt af domstolene, hvortil gives ham en frist af 6 måneder. Såfremt han ikke inden udløbet af 6 måneder, efter at Ministeriet for offentlige Arbejders bestemmelse er meddelt ham, har borttaget fiskegården eller anlagt sag, kan Ministeriet for offentlige Arbejder uden yderligere varsel foranstalte borttagelsen iværksat for ejers regning. Alle fiskegårde skulle være således indrettede, at de uden vanskelighed kunne passeres af de fartøjer, som befærer åen. Forsåvidt forandringer i dette øjemed måtte findes nødvendige, da kunne de til enhver tid fordres udførte under de samme betingelser, som i § 3 er foreskrevne for broerne. Disse bestemmelser skulle imidlertid ikke gøre nogen forandring i de særlige retskrav, som nogen måtte have, ligesom også den fiskegårdejer, der formener, at særlige forhold hjemle ham en større erstatning, skal være berettiget til at forlange sit på